

ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ

DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2019-12-76-62>

УДК 811.112.2'276.2/.3-053.6

Дречко А.О.

Чорноморський національний університет імені Петра Могили

НІМЕЦЬКОМОВНИЙ МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ ТА ЖАРГОНІЗМИ: СПІЛЬНІ ТА ВІДМІННІ РИСИ

Анотація. Статтю присвячено дослідженню такого феномену у німецькій мові як молодіжний сленг. Особливу увагу приділено дослідженню тлумачення таких суперечливих понять як сленг та жаргон, виділено їх характерні ознаки, розглянуто шляхи формування сленгу, наведено приклади лексикологічних одиниць. Розглянуто сфери використання молодіжного сленгу, а також встановлено причини вживання сленгу молоддю. Автор статті аналізує особливості мовної картини молоді, спираючись на Інтернет-форуми та молодіжні журнали, де, зазвичай, активними користувачами/читачами є молодь. Матеріали статті можуть бути використані у курсі вивчення наступних дисциплін у закладах вищої освіти: лексикології та стилістики, на практичних заняттях з німецької мови, та на практичних заняттях з перекладу з німецької мови на українську.

Ключові слова: мовна картина світу, лексикологія, німецькомовний сленг, молодіжний сленг, жаргон, діалект, мовний феномен, соціолект, субстандарт.

Drechko Anastasiia

Petro Mohyla Black Sea National University

GERMAN-SPEAKING YOUTH SLANG AND JARGONS: JOINT AND DISTINCTIVE FEATURES

Summary. The article is devoted to the study of the youth slang in the German language. Slang refers to one of the most important subsystems of the German language at the present stage of its development and functioning. On the one hand, lexical units of a given language substandard are actively used in everyday speech, advertising and media. On the other hand, youth slang reflects the main trends of evolutionary changes in the composition of the commonly used vocabulary, which are reflected in all languages of the world and enrich the lexicon with new phrases and expressions. The research focuses on the study of the slang and jargon phenomenon, the interpretation of conflicting concepts of slang and jargon. Their characteristic features are highlighted, the ways of slang formation are viewed, the examples of lexicological units are given. It is specially noted that slang is quite a young concept. Therefore, there is no single thought about the interpretation of the slang concept so far. It was found that neologisms and abbreviations are the main ways of modern formation of German youth slang. The text gives a valuable information on differences between slang and jargon. The article points the stages of slang and jargon development. The fields of slang usage are reviewed. The reasons why the youth uses slang are determined as well. The study found that the main causes of slang consumption by young people are the desire to bolster their self-esteem and to seem "advanced" and fashionable. It should be stressed that the main causes of slang consumption is the desire for a narrower expression of thoughts. The features of language image of young people are analyzed. Online forums and journals, the active audience of which is young adults, are studied. The examples of the usage of German youth slang in magazines and on the Internet forums are given. The methods which were used for the study are comparison, analysis and synthesis. The article materials can be used in the study course of the following disciplines in higher education institutions: lexicology, stylistics, German practice classes, translation practice from German. The article is of interest to scientific society that deals with the issue of language sub-standards, and especially youth slang, jargon, argo and professionalism.

Keywords: linguistics, lexicology, German slang, youth slang, dialect, language phenomenon, sociolect, substandard.

Постановка проблеми. Сленг відносно молодий мовний субстандарт. Більшість дослідників отожднюють його із жаргоном, не виділяючи йому місце для самостійного існування. І хоч ці мовні явища і мають спільні риси, все ж таки між ними існує багато відмінностей. На сьогоднішній день проблема дефініції сленгу гостро стоїть в українській германістиці, адже не так багато науковців беруться розмежовувати поняття «сленгу» і «жаргону».

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Протягом останніх десятиліть бурхливий інтерес до молодіжного сленгу набирає все більше

обертів та цікавить багатьох науковців у сфері стилістики та лексикології сучасної німецької мови. Проте, вивчення такого мовного субстандарту як сленгізм в зарубіжному мовознавстві має більш давню традицію дослідження. Багато німецьких дослідників присвятили свої праці дослідженню молодіжної мови, зокрема Х. Хенне [12; 13]. На жаль, у сучасній українській германістиці мало уваги приділяється аналізу молодіжного сленгу, тому цей аспект представлено лише деякими видатними працями, зокрема О.С. Христенко, Т.С. Шавловської та О.В. Позднякова [2–3; 7; 10].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Німецький молодіжний сленг у ХХІ столітті, зокрема у німецькомовних журналах, не є достатньо дослідженим, хоча й вражає україномовного читача значною кількістю одиниць молодіжного сленгу, потребою та бажанням молоді у його використанні. У роботі зроблено спробу дати визначення поняттям «сленг», «жаргон», що, в майбутньому, може стати вагомим внеском у дослідження даного питання.

Мета статті полягає у вивченні функціонування та пошуку спільних і відмінних рис між жаргоном та сленгом у молодіжній комунікації. Досягнення поставленої мети передбачає виконання наступних завдань:

1. Визначити лінгвістичну сутність поняття «сленг», «жаргон».
2. Дослідити проблематику дефініції сленгу та жаргону.
3. Дослідити спільні та відмінні риси між обраними поняттями та розглянути їх використання в молодіжних журналах.

Об'єктами вивчення у даній роботі слугують молодіжний сленг та жаргон у сучасній німецькій мові.

Виклад основного матеріалу дослідження. Мова як дзеркало відображає особливості її носіїв, культуру та історію, реагує на будь-які соціальні та суспільні зміни. Сучасний світ швидко змінюється, стрімко розвивається, а разом з ним розвивається і змінюється мова, немов підлаштовується під сучасних людей. Усі ці зміни отримують відображення у всіх мовах світу та збагачують лексикон новими фразами та виразами.

Якщо аналізувати мову як суспільне явище, дуже важливо звертати увагу на функціонування мови в різних прошарках суспільства. Саме тут з'являється проблема взаємодії мови з соціолектами. Значне використання сленгізмів, жаргонізмів, арго, діалектизмів, професіоналізмів є одним із основних напрямків розвитку мов усього світу.

Саме німецький молодіжний сленг є цікавим лінгвістичним феноменом, адже його використання обмежене не лише віком його користувачів, а й соціальними рамками та територіальними кордонами (що пов'язано з існуванням діалектів на багатьох землях ФРН).

Сленг став невід'ємною складовою мови, тому являє собою один із основних та найбільш проблематичних аспектів лексикології. Цей феномен відображає, з одного боку, лінгвокультурні особливості соціуму, який його вживає, а з іншого – динамічність розвитку сучасних технологій.

Сленг – це та верства лексики, яка не співпадає з літературною нормою. Деякі вчені вважають, що сленг – це дещо «чуже» літературній мові, те, що недопустимо почути в мові інтелігентної людини.

Генезис поняття «сленг», на сьогоднішній день, є одним із найбільш спірних та заплутаних питань в лексикології. Проблема розкриття походження терміну пов'язана з його багатозначністю, та різним трактуванням сленгу авторами словників та спеціальних досліджень за останні роки.

Дослідники сленгу зауважують, що вперше термін сленг тлумачили як «мову низького вульгарного типу» [8, с. 29], пізніше як «жаргон певного класу чи періоду», а згодом під словом «сленг»

розуміли «мову вищого розмовного типу, нижчої рівня стандартної мови, з новими словами, чи словами, які використовуються у певному сенсі».

За визначенням Селіванової О.О., під терміном «сленг» розуміється нелітературна додаткова лексична система, яка представляє паралельну експресивно-оцінну, найчастіше стилістично знижену синонімію позначень загальновідомих понять і належить певній соціальній субкультурі. Вона зауважує, що сленг – це різновид соціолекту (соціально маркованої лексики певної суспільної групи (професійної, вікової й ін.) у межах національної мови). За її словами, сленг не є формою існування мови, оскільки не має власної специфіки фонетичного та граматичного рівнів і ґрунтується на закономірностях національної мови [4, с. 560].

Молодіжний сленг помітно виділяється із низки німецьких соціолектів: жаргонів, арго, фахових мов, так званих особливих та спеціальних мов тощо. Як зазначав Х. Хенне, молодіжний сленг позначає «нетипові, особливі способи мовлення та письма, за допомогою яких молодь прагне створити свою особливу мовну картину, і таким чином, частково самоідентифікуватися» [12, с. 373]. А також уточнює, що «мови молодіжних груп, це ті форми існування, які протиставляють молодь та їх світосприйняття проти встановленої стандартної мови» [13, с. 208].

Багато вчених-мовознавців розглядають сленг як одне із явищ соціолектів, варіанту розмовної мови, «користувачами» якого є групи молодих людей (не вказуючи вікові рамки).

Німецький мовознавець і педагог Г. Еманн виділив декілька підстав використання сленгових одиниць молоддю:

- бажання відмежитися, закритися від навколишнього світу;
- прагнення створення простої, неофіційної, розкутої атмосфери спілкування;
- намагання висловитися більш оригінально, модно, красиво, смішно;
- прагнення створити щось нове, своє;
- бажання молоді виговоритися [11, с. 27].

Молодіжний сленг відрізняється від національної мови тим, що містить в собі типові слова та вирази, які регулярно використовує молодь у навчальних закладах, користувачі мережі Інтернет, читачі та підписники молодіжних журналів тощо.

Вживання сленгових слів – слів, які мають підвищену емоційність та забарвленість, це один із шляхів самоствердження, бажання виглядати сучасним, «просунутим».

Як одне із явищ соціолектів, сленг має наступні характерні ознаки, які виділила Колесніченко І.І.:

- високий рівень експресивності мовлення;
- яскраве стилістичне забарвлення мовлення, його образність (метафоричність, гіперболічність);
- швидка змінюваність та динамічність лексичного складу;
- наявність великої кількості синонімів до стилістично нейтральних слів стандартної мови [1, с. 9].

Використовуючи сленгові одиниці у своєму мовленні, молодь бажає ви-словити своє несерйозне, а часом навіть іронічне ставлення до цінностей світу дорослих. Так вони виявляють бажання показати свою незалежність та дещо самоствердитися таким чином. Вживання таких

слів сприяє відокремленню молоді від суспільства та об'єднання їх у певні «власні» групи.

І хоча ми стверджуємо, що сленг притаманний здебільшого молоді, тим не менш, на сьогоднішній день можна спостерігати поширення сленгової лексики у всі сфери діяльності. Досить часто сленгові одиниці зустрічаються на радіо та телебаченні, у пресі, літературі, в мережі Інтернет, не кажучи вже про усне спілкування людей майже усіх вікових категорій та соціальних груп.

Сьогодні, поширеним є явище залучення сленгових одиниць до мовлення теле- та радіопередач, газет, журналів тощо. Зазвичай це пояснюється бажанням авторів наблизити мову до кола читачів (слухачів), а також надати відтінку молодіжної розкутості, відчуття незалежності тощо, наприклад: *verticken* (*verkaufen*) – «впарювати»; *checken* (*etwas verstehen*) – «врубитися»; *Holz Kopf* – «бовдур», *jumpen* (*springen*) – «скакати»; *das Oky-Doky* (*Alles in Ordnung*) – «все файно»; *joki* – «веселий», *deal* – «рубати капусту (капуста у значенні гроші)», *tierisch* – «кльовий» [14, с. 24-25].

Тенденція до використання сленгових одиниць, скорочень і абревіатур у німецьких газетах та журналах зумовлена прагненням до більш стислого вираження думок. Багато журналістів навмисно скупчують сленгові одиниці або жаргонізми у своїх статтях аби зацікавити читачів, наприклад: *er hat ihn abgewimmelt* – «він спровадив його», *endgeil* – «кльово», *auf der Fete war echt tote Hose* – «на вечірці було нудно» [14, с. 12].

Проте, варто бути уважним при перекладі німецького сленгу. Більшість лексичних одиниць можуть бути незафіксованими у словниках. Тому необхідно враховувати недовговічність та тенденцію до зникнення даних виразів.

Молодіжна мова, на сьогоднішній день, є тим самим двигуном процесу, що формує базис сучасної німецької мови. Специфіка такого варіанту мови ґрунтується на особливостях психічного та фізичного розвитку молодого покоління. Підлітки намагаються виділятися від звичайного оточення зовнішнім виглядом, поведінкою та мовленнєвою манерою.

Останнім часом українські філологи частіше використовують у своїх працях поняття сленг, проте дуже часто ототожнюють його зі словом жаргон. Проте, більш доцільнішим вживанням сленгу як синоніму до жаргону було б у німецькій філології, адже історія сленгу, який виник у Німеччині в середині 13 століття, тісно пов'язана із історією жаргону.

Вже на початку 14 століття мова маргінальних груп, зокрема жебраків та грабіжників, так званий сленг, мала назву «Rotwelsch». Слово *-welsch* у даному випадку перекладали як «кельтський», «романський», і в переносному значенні «іноземний», «мова, якої не розуміємо». Інша складова *Rot* – походить від «*gotte*». За різними даними її перекладають як «жебрак», а також «банда» або «лінивий, брудний».

Вже тоді зазначалося, що *Rotwelsch* не самостійна мова, а жаргон, який має декілька соціальних, регіональних та історичних варіантів. Він лексично відрізняється від розмовного та діалектного варіантів німецької мови.

Німецький словник *Duden* [16] визначає термін *Rotwelsch* – як німецький жаргон грабіж-

ників, арг. Також існує таке визначення, що *Rotwelsch* – це збірне поняття для особливих мовних соціолектів маргінальних груп, на основі німецької мови, що з часів пізнього Середньовіччя використовувались серед в'язнів, утікачів, представників так званих «нечесних» професій та в кримінальних субкультурах.

«*Ротвельш*» – це пріоритетна іноземна назва, яка була адаптована відповідно до джерел викладу з 15 століття, частково самими ораторами, для позначення їх мови. Інші історичні назви мають більш вузьке значення, та зосереджені на позначенні конкретних груп користувачів сленгу.

З іншого боку, сленг в німецькій національній мові бере свої витоки з часів заснування перших університетів, коли поступово почав створюватися словниковий запас німецької студентської молоді.

Так, жаргон, який з одного боку вважають явищем, що відноситься до діалектизмів, складається з навмисне утворених елементів, з метою виокремлення даної групи від решти мовців спільноти. Таким чином, жаргонізми поширені серед груп грабіжників, членів релігійних каст, груп осіб, які позбавлені волі тощо.

За визначенням німецького онлайн-словника *Duden* [16], жаргон – це особлива мова певних кіл, які об'єднуються шляхом спільної професії, соціальних станів, яка характеризується особливим розмовним словником; фамільярний спосіб вираження.

У свою чергу сленг, згідно словника *Дуден*, – це часто зневажливий, дефектний фамільярний спосіб вираження певних соціальних, професійних або подібних груп; професійний жаргон.

У вітчизняних словниках маємо наступне: жаргон – різновид мовлення, який використовується переважно в усному спілкуванні окремо відносно стійкою соціальною групою, що об'єднує людей за професією, положенням у суспільстві, спільними інтересами або за віком (молодіжний жаргон). Від загальнонародної мови жаргони відрізняються специфічною лексикою й фразеологією, особливим використанням словотворчих засобів [15, с. 151].

Жаргонізми використовуються для надання експресивного забарвлення назвам предметів та явищ, які є важливими для членів соціальної групи, що користується даним жаргоном [6, с. 60].

Щодо дефініції сленгу у вітчизняних словниках маємо наступне: сленг – те саме, що й жаргон. Сленг – сукупність жаргонізмів, які в розмовній лексиці передають грубувато-фамільярне, інколи гумористичне ставлення до предмета мовлення і вживаються переважно в умовах невимушеного спілкування [15, с. 461].

Сленг – розглядається як варіант професійної мови, слова та вирази, що використовуються у спілкуванні людей різних вікових груп та професій, соціальних прошарків [15, с. 160].

Розмежування жаргону й сленгу – складне завдання лексикології і лексики-кографії, оскільки сленг відрізняється тільки тим, що виник в окремих соціальних групах, інколи досить широких (серед молоді). Деякі дослідники, орієнтуючись на традиції англійської лінгвістики, ототожнюють сленг з просторіччям, включаючи у сленг «модні» слова, інші, посилюючись на невизначеність даної категорії, взагалі не визнають її існування.

На думку Ставицької Л. [5], «жаргон можна розглядати як напіввідкриту лексико-фразеоло-

гічну підсистему, яка використовується тією чи іншою групою осіб, і має на меті відособлення від решти мовної спільноти. Жаргон використовується для того, аби утаємнити мовлення, має на меті приховування змісту від тих, хто не належить до цієї групи мовців».

Сленг, за її словами, у порівнянні з арго та жаргоном, є вторинним утворенням, що підлаштовують під свої потреби запозичені одиниці.

Варто підкреслити, що сленг за частотою вживання значно перевищує термін жаргон, що пов'язано з динамізмом соціальних структур і відносин у сучасному суспільстві.

Згідно досліджень, можна стверджувати, що сленг трактується як соціальний діалект молоді, який є не стільки протиставленням себе старшому поколінню, як певним протестом системі. Хомяков В.А., у своїй праці зазначає, що сленг є особливим периферійним пластом нелітературної лексики і фразеології [9, с. 8].

При цьому він вводить два поняття: спеціальний сленг та загальний. За його словами, загальний сленг – це загальнозрозуміле поняття нелітературної лексики, достатньо неоднорідне за своїм складом та ступенем наближення до літературної мови. Має яскраво-виражені емоційно-експресивні ознаки, що часто виступають протестом (та навіть слугують насмішкою) проти соціальних, етичних, естетичних, мовних та інших умовностей та авторитетів. Спеціальний сленг – це специфічна лексика і фразеологія соціальних жаргонів та арго кримінального світу [9, с. 8].

Таким чином, враховуючи усі вищевказані міркування, можна зробити висновок, що при обговоренні дефініції «сленгу» ще не існує єдиної думки, що це таке. Хоча термін «жаргон» має досить чітке тлумачення.

Автор вважає доцільним наступне тлумачення феномену сленгу: сленг – це нелітературна лексична система, яка характерна для певної соціальної субкультури, якій притаманні експресивно-оцінна та стилістично знижена синонімія позначень загальновідомих понять, відповідає вимогам часу та реагує на суспільні зміни.

Характерними ознаками сленгу є наступні:

- яскраво-виражений емоційно-оцінковий характер;
- широко розповсюджений та зрозумілий всім соціальним верствам населення;
- має фонетичні, морфологічні та синтаксичні особливості;
- короткочасність (швидкоплинність, рухливість);
- вторинність (синонімічність) – адже сленг часто виступає своєрідною вторинною назвою існуючих речей та явищ.

В свою чергу жаргон – це різновид мови, соціальний діалект, який відрізняється від літературної мови особливим лексичним складом, фразеологією тощо. Зазвичай використовується групами, які об'єднані загальними інтересами. Жаргон – зашифрована мова, незрозуміла для неозначаних.

Сленг теж характеризується певною соціальною обмеженістю, проте не має чіткої соціально-професійної орієнтації. Сленгом можуть користуватися представники різних професій, особи різного соціального та освітнього статусу, віку тощо. Свої початки сленг бере з соціально-групових

та соціально-професійних жаргонів, включає запозичення, неологізми, просторіччя, вульгарні слова, та характеризується високою експресивністю та мовною грою.

На жаль, на даному етапі розвитку лінгвістики молодіжний сленг являє собою недостатньо вивчену проблему, яка потребує подальшого дослідження, хоча і є джерелом збагачення мови новими лексемами.

Висновки. Більшу частину сучасної розмовної німецької мови становить сленг, який відіграє важливу роль у вивченні мови. Дослідження деяких німецьких соціологів показали, що в 90-ті роки ХХ століття у Німеччині особливого значення набув молодіжний спосіб життя, який знайшов своє мовне вираження саме у молодіжному сленгові. Наслідком посилення ролі молоді в житті німецького суспільства є зміцнення позиції молодіжного сленгу у мовній системі загалом.

Молодіжний сленг трактується як соціальний діалект молодих людей, який виник на знак протесту старшому поколінню та системі. Головним мотивом використання сленгу є потреба молоді у самоідентифікації та самоствердженні. Дуже часто сленг частково ототожнюється з жаргоном, професіоналізмами та розмовною мовою, та є антитепою літературній мові. Проте варто розуміти, що сленг – це лінгвістичний феномен, який не є жаргоном, а існує як самостійне цілісне явище. Але не є формою існування мови, оскільки ґрунтується на закономірностях національної мови та не має власної специфіки граматичного та фонетичного рівнів.

Жаргоном, у свою чергу, вважають різновид мовлення, який використовується окремою відносно стійкою соціальною групою, що об'єднує людей за професією, положенням у суспільстві, спільними інтересами. Відрізняється специфічною лексикою й фразеологією, має на меті приховати зміст сказаного, зашифрувати справжній сенс від оточуючих.

Характерними ознаками для обох понять є те, що і сленг, і жаргони використовуються певною соціальною групою, мають яскраво виражений експресивний характер. Проте відмінні вони за ступенем замкнутості, за об'ємом використання у мовленні, а також за рівнем стійкості та оновленням. Варто зазначити, що сленгові одиниці не бувають архаїчними, а навпаки дуже часто представлені неологізмами. Гра слів, спрощення та вигук – все це дає можливість молодіжному сленгу стилізувати мову. Найхарактернішою ознакою молодіжного сленгу є нестандартний порядок слів у реченнях, чого не можна зустріти у випадку використання жаргонізмів.

Жаргон – має більш негативний окрас; сленг, в свою чергу, є більш нейтральним.

Більшість питань було розглянуто лише поверхнево, що дає нам можливість не зупинятися на даному етапі дослідження даного феномену. Окремі аспекти даної проблематики можуть слугувати поштовхом для наступних досліджень у даній області.

Перспективами подальшого розвитку дослідження є детальніше вивчення тлумачень сленгу та жаргону, пошук нових спільних та відмінних рис, та моніторинг і аналіз нових робіт як зарубіжних, так і українських науковців.

Список літератури:

1. Колесниченко І.І. Особенности функціонування арготизмов в німецьком языке : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. филол. наук : 10.02.04. Москва, 2006. 20 с.
2. Поздняков О.В. Номінативні процеси в сучасному німецькому молодіжному слензі (системно-квантитативне дослідження словників і періодичних видань) : дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.04 «Германські мови». Прикарпат. нац. університет ім. В. Стефаника. Івано-Франківськ, 2010. 216 с.
3. Поздняков О.В. Утворення німецьких молодіжних сленгізмів за допомогою аббревіації та інших видів словотвору. *Наукові записки. Серія «Філологічна»*. 2013. № 35. С. 288–290.
4. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К., 2006. 716 с.
5. Ставицька Л. Арго, жаргон, сленг: Соціальна диференціація української мови. Київ : Критика, 2005. 464 с.
6. Єрмоленко С.Я., Бибик С.П., Тодор О.Г. Українська мова. Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів / За ред. С.Я. Єрмоленко. Київ, 2001. 223 с.
7. Христенко О.С. Німецький молодіжний сленг: лінгвокогнітивний та соціолінгвістичний аспекти : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.04 «Германські мови». Київ, 2009. 21 с.
8. Хомяков В.А. Введение в изучение сленга – основного компонента английского просторечия. Вологда, 1971. 103 с.
9. Хомяков В.А. Три лекции о сленге. Вологда, 1970. 65 с.
10. Шавловська Т.С. Емотивність молодіжного лексикону : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філолог. наук : спец. 10.02.04 «Германські мови». Херсон, 2011. 22 с.
11. Ehmann H. Oberaffengeil: ein Lexikon der Jugendsprache. München : Beck, 1991. 252 s.
12. Henne H. Jugendsprache und Jugendsprache. Düsseldorf, 1981. S. 370–385.
13. Henne H. Jugend und ihre Sprachen. Darstellung, Materialien, Kritik. Berlin, New York : de Gruyter, 1986. 241 s.
14. Heusinger S. Die Lexik der deutschen Gegenwartssprache. München : Wilhelm Fink Verlag, 2004. 302 s.
15. 2-е репринтное издание Лингвистического энциклопедического словаря 1990 г. Москва : Большая Российская энциклопедия, 1998. 687 с.
16. Duden Online-Wörterbuch. Bibliographisches Institut GmbH. 2019. URL: <https://www.duden.de/> (дата звернення: 17.09.2019).

References:

1. Kolesnichenko, I.I. (2006). *Osobennosti funktsionirovaniya argotizmov v nemetskom yazyke* [Features of the function of argotisms in German language] (PhD Thesis), Moscow.
2. Pozdniakov, O.V. (2010). *Nominatyvni protsesy v suchasnomu nimetskomu molodizhnomu slenzi (systemno-kvantytatyvne doslidzhennia slovnykiv i periodychnykh vydan)* [Nominative processes in modern German youth slang (system-quantitative research of dictionaries and periodic publications)]. (PhD Thesis). Ivano-Frankivsk: Vasyl Stefanyk Precarpathian National University.
3. Pozdniakov, O.V. (2013). *Utvorennia nimetskykh molodizhnykh slenhyzmiv za dopomohoiu abreviatsii ta inshykh vydiv slovtvoru* [Formation German youth slang by means of abbreviation and other types of word formation]. *Scientific notes. "Philology" episode*, no. 35, pp. 288–290.
4. Selivanova, O.O. (2006). *Suchasna linhvistyka: terminolohichna entsyklopediia* [Modern linguistic: terminological encyclopedia]. Poltava: Dovkillia-K.
5. Stavyska, L. (2005). *Arho, zharhon, slenh: Sotsialna dyferentsiatsiia ukraïnskoi movy* [Cant, jargon, slang: Social differentiation of Ukrainian language]. Kyiv: Krytyka.
6. Yermolenko, S.Ya., Bybyk, S.P., & Todor, O.H. (2001). *Ukrainska mova. Korotkyi tлумachnyi slovnyk linhvistychnykh terminiv* [The Ukrainian language. Short definition dictionary of linguistic terms]. Kyiv.
7. Khrystenko, O.S (2009). *Nimetskyi molodizhnyi slenh: linhvokohnityvnyi ta sotsiolinhvistychnyi aspekty* [German youth slang: linguo-cognitive and sociolinguistic aspect] (PhD Thesis), Kyiv.
8. Khomiakov, V.A. (1971). *Vvedenye v yzuchenye slenha – osnovnoho komponenta anhlyiskoho prostorechiya* [Introduction to the study of slang – the main component of English substandard language]. Volohda.
9. Khomiakov, V.A. (1970). *Tri lektsyy o slenhe* [Three lectures about slang]. Volohda.
10. Shavlovska, T.S. (2011). *Emotyvnist molodizhnoho leksykonu* [Emotional breadth of youth lexicon] (PhD Thesis), Kherson.
11. Ehmann, H. (1991). *Oberaffengeil: ein Lexikon der Jugendsprache* [Oberaffengeil: an encyclopaedia of the teenage slang]. München: Beck.
12. Henne, H. (1981). *Jugendsprache und Jugendsprache* [Teenage slang and Teenage languages]. Düsseldorf.
13. Henne, H. (1986). *Jugend und ihre Sprachen. Darstellung, Materialien, Kritik* [Youth and their languages. Representation, materials, criticism]. Berlin, New York: de Gruyter.
14. Heusinger, S. (2004). *Die Lexik der deutschen Gegenwartssprache* [The lexis of the German modern language]. München: Wilhelm Fink Verlag.
15. 2-е репринтное издание Лингвистического энциклопедического словаря 1990 [2nd reprint edition of the Linguistic Encyclopedia Dictionary]. Москва: Big Russian encyclopedia, 1998.
16. Duden Online-Wörterbuch (2019) [Duden online dictionary] Bibliographisches Institut GmbH. URL: <https://www.duden.de/>